

בבית הדין הרבני האזורי פתח תקווה

לפני כבוד הדיינים :

הרב בנימין אטיאס - ראב"ד, הרב דוד מלכא, הרב אברהם מאיר שלוש

התובע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד אברהם עזריאלנט ועו"ד קרן פרץ)

נגד

הנתבעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד לורית גרוךגלבווע)

הנדון: חלוקת רכוש - כריכה

פסק דין

לפנינו תביעת הבעל לגירושין מיום ג' בניסן תשע"ג (14.3.2013) ואליה כרך את ענייני הרכוש, מזונות האישה, משמורת ומזונות הילדים.

הצדדים נישאו ביום 7.4.98 ולהם שלושה ילדים קטינים. האישה אינה מסכימה לסמכות ביה"ד לעניין מזונות הילדים והגישה ביום כ"ב באייר תשע"ג (2.5.2013) לביהמ"ש לענייני משפחה תביעה למזונות הילדים.

בדיון לפנינו ביום כ"ו באייר תשע"ג (6.5.2013) חזר הבעל על טענותיו בכתב התביעה שהוא למעשה היה רוצה שלום-בית ואת תביעתו לגירושין הגיש כי האישה לא הותירה לו בררה אחרת. לדברי הבעל אין ביניהם יחסי אישות זה כשנה וחצי והאישה אומרת לו בפירוש שאינה אוהבת אותו כדי שלא ישלה את עצמו באפשרות לשלום-בית. הבעל הצהיר בפנינו: "אני אשמח שישלחו אותנו לטיפול זוגי, למרות כל האמירות הקשות שנאמרו אני חושב עדיין שכן יש לזה סיכוי וכן אפשר לשקם את היחסים בינינו" (שורה 23-24 לפרוטוקול).

האישה הודתה שאין ביניהם יחסי אישות ושהיא רוצה להתגרש. לדבריה הנתק ביניהם התחיל במריבה שבעקבותיה לא דיברו חודשיים, ואז ניגשה לבעל ואמרה לו שרוצה להתגרש והם הסכימו לדחות את ביצוע הגירושין בפועל בגלל מצבם הכלכלי, אך אין מנוס מגירושין. (שורות 33-37 לפרוטוקול). האישה סירבה לכל הצעה של ביה"ד לפנות לגורם מקצועי במטרה לנסות לשקם את חיי הנישואין (שורות 38-43, וראה גם שורה 52 ושורה 60).

הבעל הגיב לדברי האישה: "אני עדיין חושב שחבל, אחרי השנה הזאת התנצלתי והבעתי חרטה, ודיברנו בינינו במהלך השבוע האחרון והיה נראה שזה הולך, ופתאום לאחר שבוע הכול התהפך, חבל לי, אבל אם היא רוצה להתגרש אני לא אכפה את עצמי עליה" (שורות 44-46).

למרות שקיימת הסכמה לעניין הגירושין, בעניין הרכוש קיימת מחלוקת בין הצדדים. הבעל מבקש לחלק את כל הרכוש המשותף בשווה, ואילו האישה מסכימה להתחלק בשווה רק בזכויות שנצברו לצדדים, אולם בדירה מבקשת היא לקבל לפחות 60% מהתמורה שתתקבל ממכירתה אחר פירעון המשכנתא והחובות הרובצים עליה. האישה מנמקת את דרישתה לחלוקה לא שווה בדירה בגין הפער שיש בכושר ההשתכרות של הבעל המשתכר כ-14,000 ₪ לחודש, לבין השתכרותה של האישה כיום כ-2000 ₪ בחודש.

ב"כ הבעל התנגד לדרישת האישה לחלוקה לא שווה בדירה, בגין כך שיש לאישה יכולת השתכרות גבוהה יותר ממה שמרוויחה בפועל. לדבריו בעבר היא עבדה יפה מאוד והיא עזבה מקומות עבודה בגלל שהיא הסתכסכה עם המעסיקים שלה, ובמה שעוסקת היום בתרגום זו בחירה שלה, ולא מגיע לה פרס על כך שמבקשת לפרק את הנישואין.

ב"כ הצדדים הסכימו לנהל מו"מ לגיבוש הסכם גירושין כולל בכל ענייני הרכוש, ואם ולא יגיעו להסכמה יגישו סיכומים לעניין חלוקה לא שווה בדירה. בהתאם לכך ניתנו החלטות מתאימות ביום כ"ו באייר תשע"ג (6.5.2013) וביום י"א בתמוז תשע"ג (19.6.2013).

הסיכומים מטעם ב"כ האישה הוגשו ביום ט"ו באלול תשע"ג (21.8.2013) והסיכומים מטעם הבעל הוגשו ביום כ"ה בתשרי תשע"ד (29.9.2013). ביום ז' בטבת תשע"ד (10.12.2013) הוגשה בקשת ב"כ האישה למתן פס"ד ובה הודיעה שהדירה המשותפת נמכרה בסך של 2,150,000 ומועד פינוי הדירה עפ"י הסכם המכר נקבע ליום ה' באדר א' תשע"ד (5.2.2014).

ב"כ האישה בסיכומיה מבססת את דרישתה לחלוקה לא שווה בדירה בעיקר בגין פער ההשתכרות שבין הצדדים, וזאת בהסתמך על סעיף 28(2) לחוק יחסי ממון לפיו בנסיבות מיוחדות יש לביה"ד סמכות לאזן המשאבים בחלוקה לא שוויונית. לטענת האישה היא אפשרה לבעל במהלך שנות הנישואין לפתח את הקריירה שלו ולהרחיב את אופקיו ובהתאם להגדיל את כושר השתכרותו, כאשר במקביל האישה השקיעה את כל מרצה בדאגה לצורכי הבית והילדים. לדברי האישה הבעל הוא בעל תואר ראשון בניהול וכלכלה ותואר שני במנהל ציבורי ומשתכר כ-14000 ₪ לחודש.

לעומתו האישה בעלת תואר ראשון בערבית ובמדעי המדינה ועוסקת בתרגום ומשתכרת כ־2000 ₪ בחודש.

לטענת ב"כ האישה כאשר היחס הוא אחד לשבע בין משכורת הבעל למשכורת האישה לטובת הבעל יש הצדקה להפעיל את סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון ולחלק הדירה באופן לא שוויוני - 60% לאישה ו־40% לבעל.

כמו"כ מבקשת האישה לאזן בן הזכויות שנצברו לבעל במשרד הביטחון בסך 325,000 ₪ ולאלה שנצברו לאישה בסך של 36,000 ₪ באופן שווה.

ב"כ הבעל בסיכומיו דוחה טענות האישה על יכולת השתכרותה וטוען שפרט לכך שיש לאישה תואר ראשון בערבית ומדעי המדינה, במהלך הנישואין הרחיבה את ידיעותיה בתחום התקשורת ובסיועו של הבעל בעלות של עשרות אלפי שקלים הגשימה חלומה ללמוד תסריטאות, משחק וקריינות. לדברי הבעל בשלושת החודשים האחרונים הפקידה כ־4000 ₪ לחודש בממוצע מעבודתה כמתרגמת. לדברי הבעל האישה הודתה בפניו, ויש לו הקלטה על כך, שאמרה: כיום שהילדים [...] כבר גדלו ויכולים לחזור לבד הביתה היא תוכל לשים את [...] בצהרון וכך תוכל לעבוד במקום טוב ולהשתכר יפה.

לטענת הבעל הוא עשה כל שביכולתו להצלת הנישואין, והאישה היא זו שסירבה לכל ניסיון לשלוס־בית, ולכן אין כל הצדקה לחלוקה לא שווה בדירה.

דיון והכרעה

כאמור בהודעת ב"כ האישה, הדירה נמכרה בסך של 2,150,000, ויתרת המשכנתא לסילוק עומדת ע"ס של כ־150,000 ₪, כך שכל צד יקבל סך של מיליון ₪ עבור מחצית חלקו בתמורה ממכירת הדירה.

מאיזון הזכויות שיש לבעל בסך של כ־325,000 ₪ בצירוף זכויות האישה בסך של כ־36,000 ₪ תקבל האישה סך של כ־180,000 ₪, מחצית הזכויות שנצברו לשני הצדדים.

האישה מודה בשורות 76-78 לפרוטוקול ובסיכומים שהגישה, שבמהלך הנישואין עיקר זמנה הוקדש לטובת הבית והילדים. עולה מכך שהעובדה שהאישה יוצאת מנישואין אלה עם סכום של 1,180,000 ₪ מחצית התמורה בדירה ובזכויות שנצברו היא בעיקר בזכות השתכרותו של הבעל. כך שלמעשה היא נהנית בפועל מכושר השתכרותו של הבעל בכל תקופת הנישואין.

אם האישה רוצה להמשיך וליהנות מכושר ההשתכרות של הבעל היה בידה להסכים ולהיעתר לבקשת הבעל לשיקום מערכת הנישואין. האישה היא זו שמבקשת לפרק את הנישואין וכפי שנקבע גם בהחלטה מיום כ"ו אייר תשע"ג (6.5.2013).

יכולת השתכרותו של הבעל למרות התארים שבידו היא בסך של 14,000 ₪ ואינה יוצאת דופן. מהכנסתו של הבעל ישולמו דמי מזונות הילדים שיפסקו בהתאם ליכולתו של הבעל בביהמ"ש לענייני משפחה, שם תבעה האישה את מזונות הילדים.

סביר להניח שאם יחפוץ הבעל לאחר הגירושין לפתוח פרק שני בחייו עם אישה אחרת לא יישאר בידו הרבה אחר תשלום מזונות הילדים.

מאידך גיסא כיום כאשר שני הילדים הגדולים בני שמונה ושתים עשרה שנים תוכל האישה לשלב את הבת [...] בצהרון, ולמצוא עבודה מתאימה לכישוריה עם כל התארים שבידה ולהתפרנס מהם בכבוד ולקבל משכורת או הכנסה שתגיע לגובה יתרת משכורתו של האב אחר קיזוז דמי המזונות.

כמו"כ אם תממש האישה חלומה לפתוח פרק שני בחייה, הרי תהנה גם מכושר השתכרותו של בן זוגה החדש.

לאור האמור סבור ביה"ד שאין בנידון זה נסיבות המצדיקות חלוקה לא שווה עפ"י סעיף 8)2 לחוק יחסי ממון.

לאור כל האמור מחליט ביה"ד:

א. הצדדים יתגרשו זמ"ז כהסכמתם.

ב. ביה"ד דוחה בקשת האישה לחלוקת התמורה ממכירת הדירה בצורה לא שוויונית, וכל הרכוש שנצבר לצדדים בתקופת השיתוף ממועד הנישואין ביום 7.4.98 ועד למועד הקרע יתחלק בין הצדדים בשווה.

ג. שלושת הילדים יישארו במשמורת האם והחזקתה.

ד. ביה"ד ממליץ לצדדים ובאי כוחם לגבש הסכם גירושין כולל בכל העניינים הכרוכים בגירושין שלא נכללו במסגרת החלטה זו.

מותר לפרסם אחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום ד' בשבט התשע"ד (05/01/2014).